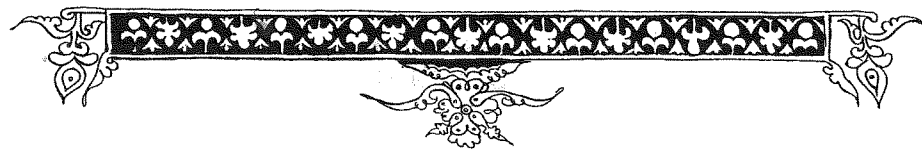

ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
БУКВАР

Манастир Рукунја
2001.

а	А = а	А	и	И = и	И
в	В = в	В	о	О = о	О
в	В = в	В	п	П = п	П
г	Г = г	Г	р	Р = р	Р
д	Д = д	Д	с	С = с	С
е	Е = е	Е	т	Т = т	Т
ж	Ж = ж	Ж	ф	Ф = ф	Ф
з	З = з	З	х	Х = х	Х
и	И = и	И	ц	Ц = ц	Ц
к	К = к	К	ч	Ч = ч	Ч
л	Л = л	Л	ш	Ш = ш	Ш
м	М = м	М	оу	Оу = у	У

Испаци па реци. Даж не живи дѣго. Иза
 дима ватра плане. Мала искра вѣде велика
 ватра. Мери мером а цени ценом. Од смрти
 нема лека. Од плача нема користи. Отето
 проклето. Главом се не може провити знд.
 Пѣсто млеко и мачке лочѣ. Пѣно око пѣно и
 срце Трпеп спасен. Раденѣ човекѣ и Бог по-

Преузето:
 Црквенословенски Буквар
 Београд 1970.

маже. Ко не мари за рад, нека се не тѣжи на глад. Где оу чемъ можеш дрѣгога послѣжи. Благо добром чинѣ и свѣтлом образѣ. Ко се чѣва и Бог га чѣва. Иде време носи време. Зла се клони, добръ се поклони. Бог брани и чѣва праведнике. **Ѹ** ким си, онаки си. Дажма где био, зло пролази. Ко се са злим дрѣжи, све се на зло тѣжи. Оу радише свега више. Ко високо лети, ниско пада. Човече праведниче, чини добра за живота. Чисто злато не потамни. Држи ред, ред држи свет. Живом се човекѣ ништа не оте. Живи Бога хвале. Што год радиш све себи. Довар глас далеко иде. Филип и Ненад пишѣ.

Боже, оче, благослови, да бѣдемо данак ови, здрави чили и весели. Молимо те Боже да наѣка оувек ова донесе нам благослова. Ко добро чини, нека се добръ и наѣда. Оу лажни сѣ кратке ноге. Нема освете без лѣда врата. Оучи, док си млад. Од ината нема порега заната. **Ѹ**логом растѣ мале ствари, а неслога све поквари. Катра ватрѣ не гаси. Вода опере свашта, до црна образа. Хвала теби, Боже благи. Хитра се птица за обе ноге хвата. Жежен кашу хлади. Оуз водѣ се тешко плива. Црн образ вода не опра. Што Бог да, нико

не оуграви. Штап оу рѣкѣ, павет оу главѣ. Не чини зло никоме. Без мѣке нема навке. Права мѣка не гине. Дѣпа реч и гвоздена врата отвара. Оу добръ се не понеси, а оу злѣ се не поништи. Ако правда не помогне, кривда не може. Бише виде четири ока, него два. Ако не можеш бити богат, можеш поштен и довар.

з ъ
(Слова без гласа)

Благословенъ Богъ нашъ. — Господь на водахъ многихъ. — Жертва Богъ дѣхъ сокрѣшенъ. — Тебе Бога хвалимъ. — Милостивъ бѣди намъ, Боже. — Хвалите Господа сѣ невесъ. — Благодаримъ Господа. — Жива бѣдѣтѣ сердца ихъ. — Лѣвъ ловитъ ловъ. — Мерзостѣ праведникѣ мѣжъ неправеденъ. — Принесемъ Господеву славу и честь. — Господь не коведетъ мене въ напастъ. — Господь Богъ Ѹпасъ нашъ.

ль = љ, нь = њ

Господь вседержитель. — Богъ податель благъ. — Отецъ родитель нашъ. — Ѹпаси-

тель, оучитель и своводитель нашъ. — Богъ нашъ хранитель. — Глажитель чѣдесе. —

Конь пасетъ. — Огнь возгоритъ. — Крестъ Господень похвалимъ. — Возримъ на нь.

лѣ = ље, ли = љи, нѣ = ње, ни = њи,

Доно Аврамле. — Земле радости. — Колюко. — Спасъ нашъ на земли вистъ. — Корабли идѣтъ на водахъ. — Рождество Господне. — Мачемъ и огнемъ. — Придемъ к немъ. — Оуповахомъ на него. — Съ ними идоша. — Къ нимъ придоша. — На нихъ оуповаша.

Ѣ е = је

(У почетку речи чита се као је)

Ѣдинъ Господь. — Ѣдино вожество, Ѣдина сила. — Дѣхъ есть Богъ. — Благословенъ еси Господи. — Ѣгоже хвалимъ. — Богъ есть покровъ его. — Язъ есмь Господь Богъ. — Ѣдино естество. — Ѣже есть жало. — Рече же Господь емъ. — Бѣсь законъ въ единомъ словеси есть.

ѣ = је

(Чита се после самогласа као је)

Даждь славъ имени твоёмъ, Господи. — И дѣхови твоёмъ. — Богородице, сердце мое осполни радости. — Царь царствѣтъ. — Поёмъ Богъ моёмъ дондеже есмь. — Рождество твое славимъ Богородице. — Царство небесное. — Чти отца твоего. — Зерцало новое. — Крестное древо. — Тебе Бога величаемъ. — Тебе поёмъ Господи.

ол = оль Болшее древо. —

Произвольное слово.

и = жи

(Чита се после самогласа као жи)

И со дѣхомъ твоимъ. — Гласомъ моимъ ко Господу воззвахъ. — Воспоимъ Господеви. — Достоинъ есть. — Коинство дерзновеное.

І і = и

Иисъсъ Христосъ Господь Богъ нашъ. — Воскресеніе твое Христе Спасе. — Гіе чѣдо веліе есть. — Приидите пиво піемъ новое. —

Да прїдетъ царствїе твое. — И не введи насъ во искушенїе. — Господи Исусе Хрісте Боже нашъ. — Рождество твое Хрісте Боже нашъ. — Единъ Господь Исусъ Хрістосъ во славу Бога, аминь. — Доме Израилевъ благословите Господа. — Авїе же прїемъ поданїе. — Да оуповаетъ Израиль на Господа. — Не прїемли имени Господа Бога все. — Авїе прїнде. — Чѣдо велїе. — Здравїе и спасенїе. — Питїе сіе. — Царїе персидстїи. — Подовїе Божїе. — Знаменїе крестное. — Страданїе Хрістово. — Желанїе твое. — Главизна и скончанїе. — Оуспенїе твое Богородице.

іа = ија Марїа, Иліа, Исаїа, и Софіа сѣть имена. — Дїадима.

І і = j

Похвали Іерусалиме Господа. — Іери чти. — Прїстѣпи Іаїръ ко Исусѣ. — Соворное посланїе Іудино. — Прослави іереа и даждь часть емѣ. — Премѣдраго Іерарха восхвалимъ.

ы = и

Благословенна ты въ женахъ. — Насытилъ еси насъ земныхъ твоихъ благъ. — Бозвеселилъ ны еси Господи въ творенїихъ твоихъ. — Владыко Господи, Ты сохраниши ны. — Ты еси хранитель душамъ нашимъ. — Праведницы воскреснѣтъ изъ мертвыхъ.

й = j

Господь мой и Богъ мой. — Боже мой, оуслыши гласъ мой. — Господи помилѣй. — Подай Господи. — Пойте Богъ нашему, пойте, пойте цареви нашему, пойте. — Помилѣй раба твоего, Господи. — Единородный Сине и словѣ божїй. — Спаси ны Сине Божїй, воскресыи изъ мертвыхъ. — Не оубїй. — Душе безсмертный, спаси насъ. — Благїй и велїй Боже. — И воскресшаго въ третїй день по писанїемъ. — Болшїй рабъ.

нїй = њїј Ближнїй мой. — День Господнїй. — Днешнїй празникъ. — Внѣтренїй сосѣдъ. — Горнїй полъ.

О о, Ѡ ω = о, Ѡ̄ = от

Азъ отрокъ есмь. — Ко дни оны, бысть
внезапъ съ невесе шѣмъ. — Отче нашъ да
прїдетъ царствїе твое. — Ѡ имени Го-
сподни. — Ѡсанна ко вышнихъ. — Ко славъ
Бога Отца, аминь. — Не всѣждайте и не-
всѣждени вѣдете. — Ѡ Хрїсте Ѡпасе мой,
не встави мене. — Господи не Ѡтврати лица
твоего Ѡ мене. — Бога истина, Ѡ Бога
истинна. — Ѡригнъ сердце мое слово благо.
— Ѡложимъ попеченїе. — Ѡжени печалъ и
мгль страстей Ѡ насъ. — Ѡ неплодныхъ
ложеснъ Ѡлісавети произшѣдъ. — Ѡ невесе
званїе Ѡ Хрїста прїимъ.

Ѣ ѣ = је

лѣ = ле

нѣ = не

Бидѣхомъ свѣтъ истинный. — Храмъ твой
тѣлесный трїднєвнымъ воскресивый погрєвенї-
емъ. — Иже Ѡ отца рожденнаго прежде кѣѣхъ
вѣкъ. — Ѡвѣта Ѡ свѣта. — Правило вѣры и

образъ кротости. — Дѣломъ и словомъ чти
отца твоего. — Нѣсть здѣ но воста. — Нѣсть
праведенъ паче тебе Господи. — Человѣкъ
нѣкій вѣ богатъ. — Ихже нѣсть числа. — Ѡгда
прїиде кончина лѣта. — Тѣмже оуже нѣси
равъ, но сынъ. — Къ началѣ вѣ слово. — По
высотѣ невеснѣй оутвердилъ есть Господь. —
Повелѣ имъ Господь. — Коззвахъ тебѣ Го-
споди теплѣ. — Нѣсть во полезно вамъ сіе.
Чтенїе и пѣнїе произвольное. — Господь бла-
говоленїе и животъ до вѣка.

Ю ю = ју

лю = љу

ню = њу

Коспою тебѣ Господи. — Кѣрсю ко еди-
наго Бога. — Кскю Господи, Ѡрѣши дѣшъ
мою. — Благословеннсю нарекїй твою ма-
терь. — Царю невесный оутѣшителю дѣше
истинный. — Козлюблю Господа. — Любите
дрѣгъ дрѣга. — Господь любитъ праведники.
— Милость и истинъ любитъ Господь. —
Ѡблюди насъ. — Глаголю вамъ. — Блю-

дите оубв како опаснв ходите. — Оутрен-
нюемз оутренюю глѣбокѣ. — Помню глаголь
твой. — Исполнимз вечернюю молитвѣ нашѣ
Господевн.

Болшею и совершеннѣйшею скинїею.

Д д = ja

л л = ља

н н = ња

Чтемз честнаѣ страданїѣ твоѣ. — Ты же
Господи застѣпникз мой еси, слава моѣ, и
возносай главу мою. — Оуслыша маг Господь ѿ
горы свѣтлыѣ своѣѣ. — Да свѣтитса имѣ
твоѣ. — Величаемз так, пресвѣтаѣ Дѣво.
— Бсакое дыханїе да хвалитз Господа. —
Свѣтз, свѣтз, свѣтз еси Боже нашз. —
Почтимз ревнителя владычнаг. — Исполниса
земля твари твоѣѣ. — Бз законѣ Господни
кола егѡ. — Покланѣмса Господевн. —
Крестз твоѣмз покланѣмса владыко. —
Истина Господна превиваетз во вѣкз. —
Влатса Господь и не расклетса. — Да воз-
веселатса небеса и возрадетса земля. —
Сїѣ есть перваѣ и болшаѣ заповѣдь.

И я = ja

Ико извѣра Господь Сїѡна. — Ико вѣсть
Господь пѣть праведныхз. — Ивиса Спасз
благодать. — Ико той позна созданїе наше,
поманз како перстѣ есмь. — Ико дхз пройде
вз немз, и не вѣдетз, и не познаетз ктом
мѣста своегѡ. — Бдѣхз и выхз како птица.
— И оувѣдите, како оудиви Господь преподав-
наго своѣго. — Книждѣ язвы моѣ. —
Бси язвыцы воспойте. — Господи, да не
гаростїю твоєю обличиши мене.

С с = з

Сѣло ранѡ. — Я свѣзда предварила цари.
— Ослобленз выхз и смирихса до сѣла. —
Свѣздѣ незаходимюю всесвѣтлаго солнца. —
Ико исполниса свѣль дѣша моѣ. — Проза-
вай скотѡмз и слакз на слѣжеѣ челоуѣкѡмз.
— Тамѡ корабли преплаваютз, смїй сей, егоже
создалз еси рѣгатиса емѣ. — Напалютз всѣ
свѣри селныѣ.

Ш ш = шч

Шедръ и милостивъ Господь. — Помошь моа ш Господа. — Шедроты твоя многи, Господи. — ш ноши оутренююща. — Избавляющаго ш иста^ннїа животъ твой, вѣнчающаго та милостію и щедротами. — Побѣднѣю пѣснь поюще, вопіюще, взывающе и глаголюще. — И паки градѣщаго со славою. — Чаю воскресенїа мертвыхъ и жизни вѣдѣщаго вѣка. — Во шрданѣ крещаящася тебѣ Господи. — шващеннаа лица почитовати.

Ѡ ѡ = тх

На Ѡаврѣ превразилса еси. — И вѣнцемъ небеснымъ вѣнчалса еси вѣчнѣ, Ѡеодоре. — Ѡма не вѣ съ ними. — Первое оубо слово сотворишъ во всѣхъ, во Ѡефїле. — Ѡватитель Ѡданасїй. — Ѡватый отецъ Ѡеодосїй. — Ѡардо, Ѡардо, что печешиса и молвиши во мнозѣ. — И прїиде Ѡатдей — Исусъ родиса во Ѡидлеемѣ. — Ѡлїсаведъ возрадовася сѣло. — Прїиде Исусъ во Ѡиданїю.

V v = и, в, j

Чита се као и: Vевъ гордыню низложилъ еси. — Чтемъ Vимволъ вѣры. — На рѣкахъ Vавулонскихъ, тамо сѣдохомъ и плакахомъ. — И помаза его муромъ сватымъ. — Поразишемъ Vгупта съ первенци его. — Прилѣжащїи же добрѣ пресвѣтери сѣгъвѣа чести да сподобляютса. — Vъ Vурѣхъ живый чѣвственнѣ іерарше. — Vумеонъ мурносацъ. — Болсви принесоша емъ дари: злато, лїванъ и смурнъ. — Величаемъ та отче Vпурїдонѣ.

Чита се као в: Vгустъ началствѣющъ на земли. — Похвалними вѣнцы оувлаземъ Vетра и Vаула. — Vадамъ са Vвою V тли воззва. — Vатаа мати Vараскево моли Бога во насъ.

Чита се овако j: Величаемъ Vмусеа великаго. — Vакїнтъ естъ има. — Vвишася с нимъ Vмусей и Vлїа.

Ѧ ѧ = кс

Ѧлександръ, Ѧаѧимъ и Ѧентїй сѣтъ имена. — Праведникъ такъ финїѧъ процвѣтетъ. — Ѧлѧїй челоувѣкъ Божїй. — Поминай сватѧ Ѧвдоѧїа.

Ψ ψ = пс

Хвалите Бога во ψалтири и гѣслѣхъ. — Ψалтирь есть книга церковная. — Персти мои составили ψалтирь. — Глаголюще свѣтъ во ψалтирѣхъ.

γγ = нг

Свѣтое евангеліе. — Аγγелъ Господній. — Аγγелскій гласъ. — Архаγγелъ Гавріилъ. — Евангелістъ Матдей. — Евангелскій совѣтъ. — Аγγеліа есть имя.

γκ = нк

Еυγγελъ и протосинγγελъ сѣть свѣщенницы. — Папкратій.

АЗБУКА.

Штампана словенска мала и велика слова са именом.

А, а = аз.	Ѕ, ѕ = ук.
Б, в = буки.	Оу, оу = у.
В, в = вједи.	Ф, ф = ферт.
Г, г = глаголь.	Х, х = хјер.
Д, д = добро.	Ѓ, ѓ = от.
Є, є = јест.	Ц, ц = ци.
Ж, ж = живјете.	Ч, ч = черв.
Ѕ, ѕ = зјело.	Ш, ш = ша.
З, з = земља.	Щ, щ = шча.
И, њ = иже.	ѡ = дебело јер.
І, і = и.	ѣ = танко јер.
Ј, ј = ј.	ы = јери.
К, к = како.	ѣ = јаћ.
Л, л = људи.	Ю, ю = ју.
М, м = мисљете.	Ѣ, ѣ = о.
Н, н = наш.	Ѧ, ѧ = велико ја.
О, о = он.	Ѭ, ѭ = мало ја.
П, п = покој.	Ѻ, ѻ = кси.
Р, р = рци.	Ψ, ψ = пси.
Є, є = слово.	Θ, θ = тита.
Т, т = твердо.	У, υ = ижица.

Псаломъ 1.

Блаженъ мѣжъ ѿже не иде на совѣтъ нечестивыхъ, ѿ на пѣти грѣшныхъ не ста, ѿ на сѣдѣлицѣ гвѣителей не сѣде. Но въ законѣ Господни вола егѡ, ѿ въ законѣ егѡ повѣйтса дѣнь и нѡчь. И вѣдетъ ѿкѡ древо насажденное при исхѡдицихъ водъ, ѣже плодъ свой дастъ во время свое, и листъ егѡ не ѡпадетъ, и всѧ елика ѡще творитъ, оуспѣетъ. Не такѡ нечестивѣи, не такѡ: но ѿкѡ прѡхъ, егѡже возметѣтъ вѣтрѡ ѡ лица земли. Егѡ ради не воскреснѡтъ нечестивѣи на сѣдъ, ниже грѣшници въ совѣтъ праведныхъ. ѿкѡ вѣсть Господь пѣть праведныхъ, ѿ пѣть нечестивыхъ погивнетъ.

Псаломъ 1.

Благо човеку, који не иде на веће невалялаца, и не ступа по путу грешника, и не седи у друштву невалялих. Него му је омилео закон Господни, и о закону његову мисли дан и ноћ. И биће као дрво насађено крај извора, које даје плод свој у време своје, и лист његов не опада: и све штогод ради, успеће. Не раде тако опаки, не, него су као прах, што га расипа ветар с лица земље. Зато се неће одржати невалялци на суду, нити грешници на већу праведника. Јер зна Господ пут праведника, и пропашће пут невалялих.

Псаломъ 3.

Господи, что са оумножиша стѣжajúщи ми; мнози востають на мѧ: мнози глаголютъ дѡшъ мой: нѣсть спасенѧ емѧ къ Бѡзѣ егѡ. Ты же, Господи, застѣпникъ мой еси, слава моѧ ѿ возносѧи главѧ мою. Гласомъ моймъ ко Господѡ воззвахъ, ѿ оуслѡша мѧ ѡ горы сватѧи своѧ. ѿзъ оуслѡхъ ѿ спѡхъ, востахъ, ѿкѡ Господь застѣпитъ мѧ. Не оубоюса ѡ темъ людѣи. ѡкрестъ нападающихъ на мѧ. Воскресни Господи, спаси мѧ. Бѡже мой, ѿкѡ ты поразила еси всѧ враждующыя ми все, зѡвы грѣшникѡвъ сокрѡшилъ еси. Господне есть спасенѣе, ѿ на людехъ твоихъ благословенѣе твоѡ.

Псаломъ 3.

Господе, што се умножише они, који ме гоне? многи се дижу на мене: многи говоре души мојој: нема му спасења у Богу његову. А ти си, Господе, заштитник мој, слава моја, који подижеш главу моју. Гласом своимъ викнух Господа, и он ме чу са горе свете своје. Заспах и спавах, устадох, јер ће Господ да ме заштити. Нећу се уплашити од мноштва људи, који унаоколо нападају на мене. Устани Господе, спаси ме, Боже мој, јер си ти ошинуо све, који ми пакосте узалуд, скршио си зубе грешника. Од Господа је спасење, и на људима твојимъ је благослов твој.

Псаломъ 14.

Господи, кто обитаетъ въ жилищи твоѣмъ;
Или кто вселится во святѣю гору твою; Хо-
даи непороченъ, и дѣлаи правдѣ, глаголаи
истинѣ въ сердцѣ своѣмъ. Иже не оульсти
языкомъ своимъ, и не сотвори искреннемъ
своѣмъ зло, и поношеніа не приѣтъ на бли-
жніа своѣ. Оуничженъ есть предъ нимъ
лѣжавшай, боащыа же са Господа славитъ:
кленыйса искреннемъ своѣмъ и не ѡметася.
Сребра своегѡ не даде въ лихвъ и мзды на
неповинныхъ не приѣтъ, творѣи сіа, не под-
вижитса во вѣкъ.

Псаломъ 14.

Господе, ко ће становати у стану твоѣмъ? Или
ко ће се уселити на свету гору твою? Ко ходи без
порока и чини правду, ко говори истину из срца
своѣго. Ко не опада језикомъ своимъ и не чини пријатељу
своѣмъ зла и увреде, а није омрзнуо ни ближње своје.
Који је ништаран пред онима, који чине зло, а који
се боји и Господа поштује, ко се куне пријатељу своѣмъ
и не порекне. Сребра своѣго ко не даје на добит и
мита на правога не прима, ко не чини овако, неће
се поколебати до века.

Из 37. псалма.

Господи, да не ѣростію твоєю ѡбличиши
менѣ ниже гнѣвомъ твоимъ накажеши менѣ.
Нѣсть исцѣленіа въ плоти моеѣ ѡ лица гнѣва
твоегѡ. Нѣсть мира въ костѣхъ моихъ ѡ лица
грѣхъ моихъ. Иакъ беззаконіа моѣ превыдоша
главѣ мою, ѣакъ время тѣжкое ѡтгаготѣша на
миѣ, Господи, предъ тобою все желаніе моѣ,
и воздыханіе моѣ ѡ тебѣ не оутайса. Сердце
моѣ сматеса, ѡстави мѣ сила моѣ, и свѣтъ
бчию мою, и тоѣи нѣсть со мною. Друзи мой
и искренни мой прѣмъ миѣ привлѣжишася и
сташа. Язъ же ѣакъ глѣхъ не слышахъ и ѣакъ
нѣмъ не ѡверзѣи оустъ своихъ. И въхъ ѣакъ
человѣкъ не слышай и не ѣмъи во оустѣхъ
своихъ ѡбличеніа. Иакъ на тѣ Господи оупо-

Из 37. псалма.

Господе, да ме јарошћу својом не накараш
нити гневомъ своимъ да ме казниш. Нема исцельења
у телу момѣ од гнева лица твоѣго. Нема мира у
костима мојима од грешна лица моѣго. Јер су беза-
коња моја прешла у главу мою и као бремене тешко
притиснула ме. Господе, пред тобомъ све жеље моје
и издисање моје не могу затајати. Срце моје сму-
тило се, оставила ме снага моја, а и светлости
очију мојихъ нема више у мене. Другови моји и
ближњи моји стадоше према мени, приближише се
и сташе. И, ја, као да сам глух, па не чујем и
као да сам нем, па не отварам уста својихъ. И бих
као човек, који не чује и који нема у устима својима

вѣхъ тѣ оуслышиши Господи Бóже мой. Икѡ беззаконіе мое азъ возвѣщѣ и попецѣса ѿ грѣсѣ моихъ. Бразѣ же мой живѣтъ и оукрѣпѣшася паче мене и оумножишася ненавѣдѣши мѣ безъ правды. Воздающи ми слава возблагѣла, ѡболгѣхъ мѣ, занѣ гонѣхъ благостыню. Не ѡстави мене Господи Бóже мой, не ѡтвѣрзи ѿ мене. Конми въ помощь мою, Господи спасеніа моего.

погрдне речи. Јер сам се на тебе поуздавао, да ћеш ме ти услышати, Господе, Боже мой! Кад кривицу своју дознам, признају и старају се за грехе своје. Непријатељи моји жавеше и учврстише се, шта више, умножише се, који ми завиде без правде. Враћају ми зло за добро, прогањали су ме, јер сам пристао за добрим. Не остави ме, Господе, Боже мой, не удаљи се од мене. Пази на помоћ мою, на спасење моје, Господе.

Псаломъ 50.

Помилуй мѣ, Бóже, по велицѣй милости твоѣй и по множествѣ щедрѣтъ твоихъ ѡчиисти беззаконіе мое. Наипаче ѡмыи мѣ ѿ беззаконіа моего, и ѿ грѣха моего ѡчисти мѣ.

Псаломъ 50.

Смилуј се на мене, Боже, по великој милости твојој и по мноштву милосрђа твојих очисти ме од безакоња мојих. Нарочито опери ме од безакоња

Икѡ беззаконіе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною есть вѣнъ. Тебѣ единому согрѣшихъ, и лѣкавое предъ тобою сотворихъ. Икѡ да ѡправдишася во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши внигда сѣдѣти ти. Се во въ беззаконіихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди мѣ мати моя, ѡкропиши мѣ ѡсѡпомъ, и ѡчищѣса, ѡмыеши мѣ и паче снѣга оубѣлѣюса. Гласъ моемѣ даси радость и веселіе, возрадуются кости смиренныя. Ѣврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и всѣ беззаконіа моя ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ Бóже, и дѣхъ правъ ѡбнови во оутробѣ моѣй. Не ѡтвѣрзи мене ѿ лица твоего и дѣха твоего свѣтаго не ѡими ѿ мене. Воздаждь ми радость спасеніа твоего, и дѣхомъ владычнимъ оутверди

мојих и од греха мојих очисти ме. Јер безакоња моја ја знам и греси моји су предамно свагда. Теби јединоме згреших и зло пред тобом учиних. Нека се оправдају речи твоје и да победиш, кад будеш судио. Јер, гле, у безакоњу се захех и у греху роди ме мати моја. Јер ти истину љубиш, несаопћену и тајну премудрост твоју јавио си ми. Покропићеш ме исопом и очистићу се: умићеш ме и већма од снега белећу се. Слуху моме даћеш радост и весеље, обрадоваће се кости смирене. Окрени лице своје од греха мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сазидај у мени, Боже, и дух прави обнови у утробѣ мојој. Не одбаци мене од лица својего и духа свога светога не одузми од мене. Дај ми радост

мѧ. НѧчѸ беззакѡнныѧ пѸтѣмѧ твоимѧ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡвератѧтсѧ. Избѧви мѧ ѡ кровѣи Бѡже, Бѡже, спасѣнѧ моегѡ, возрадѡветсѧ ѧзыкъ мой правдѣ твоѣи. Господи оустнѣ мои ѡверзиши и оуста мои возвѣстѧтъ хвалѸ твою, Иѧкѡ ѧще вы косхотѣхѧ еси жѣртвы, далѧ выхѧ оубѡ: всесожженѧ не благоволиши. Жѣртва БѡгѸ дѡхѸ сокрѡшенѧ, сердце сокрѡшенно и смиренно БѡгѸ не оуничжитѧ. Оублажи Господи благоволенѣемѧ твоимѧ Сиѡна, и да созидѧтсѧ стѣны Иерусалимскѧ. Тогда благоволиши жѣртвѸ правды, возношенѣ и всесожигѧемаѧ, тогда возложѧтъ на ѡлтѧрь твоѣи тельцы.

спасења свога и духом владарским утврди ме. Научи ѡ неваљалце путевима твојима и нечастиви ће се теби окренути. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, па ће се радовати језик мој твојој правди. Господе, уста моја отвори, и уста моја навешћиваће хвалу твоју. Јер када би ти захтевао жртве, дао бих ти; али жртве паљенице не волиш. Жртва је Богу дух скрушен, срца скрушеног и смиреног Бог неће презрети. Учини добротом својом добра Сиону, и да се сазидају зидови Јерусалимски. Тада ћеш милостиво примити жртву правде, приносе и жртве паљенице, тада ће метати на жртвеник твоје теоце.

Из 62. псалма.

Бѡже, Бѡже мой, къ тебѣ оутреннюю, возжада тебѣ душа моя, коль множицею тебѣ плоть моя, въ земли пѣстѣ, и непроходнѣ и безводнѣ. Такѡ во свѧтѣмѧ гѧрихѧ тебѣ видѣти силѸ твою и славу твою. Иѧкѡ ѡ тебѧ и мѧсти да исполнитсѧ душа моя, и оустнама радости восхвалѧтъ тѧ оуста мои. Тако благоволаю тѧ въ животѣ моѣмѧ, ѡ имени твоѣмѧ воздѣжѸ рѡце мой. Яще поминѧхѧ тѧ на постѣли моѣи, на оутреннихѸ повѣхѧхѧ въ тѧ. Иѧкѡ былѧ еси помощникѡ мой, и въ кровѣ крилѸ твоѣю возрадоѡсѧ. Прилепи душа моя по тебѣ, мене же приѧтъ десница твоѧ. Тѣи же ксе и скаша душѸ мою, видѡхѧ въ преисподнѧмѧ земли. Цѧрь же возвеселѣтсѧ ѡ

Из 62. псалма.

Боже, Боже мой, теби рѧним, жедни душа моја за тобом, колико чезне тело моје за тобом, у земљи пустој, и непроходној, и безводној. Тако се у светињи јавих, да видим силу твоју и славу твоју. Да се брашном и машћу напуни душа моја, а уснама радости славиће те уста моја. Тако ћу те благословити у животу своме, у име твоје подизаћу руке своје. Кад год бих се сетио тебе у постѣли својој, изјутра, размишљам о теби. Јер ти си био помоћник мой, и у заклону крила твојих радоваћу се. Прилепила се душа моја за тебе, а мене држи десница твоја. Они, који узалуд тражише душу мою, ући ће у подземље бес-

Возѣ, похвалитса, вса́къ кленѣйсѧ ѿмѧ: ѿкѡ заградѣшасѧ о́уста глаголющихъ неправеднаѧ. На о́утреннихъ повча́хсѧ въ тѧ ѿкѡ бѣ́лѧ еси́ помощникъ мой, и въ кровѣ́ крилѣ́ твоѣю возра́дуюсѧ.

крајно. Цар ће се веселити у Господу, биће похваљен сваки, који се куне њим, јер се затворише уста онима који говоре неправду. На јутрењи поучих се у тебе, јер си ми био помоћник мој, и на крову крила твојих обрадоваћу се.

Из 87. псалма.

Господи Божје спасѣнїѧ моего во дни воззвахъ и въ нощи́ предъ тобою. Да видѣтъ предъ тѧ моли́тва моя, приклони́ о́ухо твоѣ к моленїю моему́. На мнѣ́ о́утверди́сѧ ѿрость твоѧ и всѧ́ вѣ́лны твоѧ навѣлѧ еси́ на мѧ. ѿкѡ испѣ́лисѧ зѡлѧ́ дѣшѧ́ моя, и живѡ́тъ мой ѡ́дѧ́ приближѣ́сѧ. Очи мой изнемогѡ́стѣ́ ѿ нищѣ́тъ: воззвахъ к тебѣ́, Господи, весь дѣнь

Из 87. псалма.

Господи Боже спасења мога, у дану сам те позвао, и у ноћи сам пред тобом. Нека изиђе пред тебе молитва моја, приклони ухо твоје мољењу моме. На мене си утврдио гнев твој, и све вале своје уперо си на мене. Испунила се зала душа моја, и живот се мој приближио паклу. Очи моје изнемогоше од сиромаштва, позивао сам те, Господе, читав дан

воздѣхъ к тебѣ́ рѡ́цѣ́ мой. Еда́ мѣ́ртвыми твори́ши чѣ́деса, или́ врачеве́ воскресѧ́тъ и исповѣ́датсѧ тебѣ́. Еда́ повѣ́стѧ́ кто во грѡ́бѣ́ милость твою́, и ѿсти́ну твою́ въ погѣ́бели. Еда́ познѧ́на бѣ́дѧ́тъ во тмѣ́ чѣ́деса твоѧ, и правда́ твоѧ́ к землѣ́ забвѣ́ннѣ́й. И ѡ́звѣ́хъ к тебѣ́, Господи, воззвахъ и о́утро моли́тва моя́ предварѣ́тъ тѧ. Бсѣ́бю, Господи, ѡ́рѣ́кши дѣ́шѧ́ мою, ѡ́бращѣ́ши лице́ твоѣ́ ѿ мене́. Нищѣ́ есмь ѡ́звѣ́хъ, и въ трѣ́дѣ́хъ ѿ ю́ности моеѧ́ возне́сѧ́ же сѧ́ смири́хсѧ и́ изнемогѡ́хъ. Оудѣ́лихъ еси́ ѿ мене́ дрѡ́га и́ искрення́го, и зна́емыхъ моихъ ѿ страстѣ́й.

подизао сам теби руке своје. Еда ли ћеш над мртвима вршити чудеса, или ће врачѣ (лечници) подизати из мртвих и славити тебе? Еда ли ће приповедати ко у гробу милост твоју, и истину твоју у пропасти? Еда ли ће познана бити у тами чудеса твоја, и правда твоја у земљи заборављеној? И ја те, Господе позвах, и јутром дошла је пред тебе молитва моја. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш лице твоје од мене? Сиромашан сам ја, и радом од младости своје подигавши се смирих се и изнемогах. Удаљио си од мене друга и пријатеља, и познанике моје од мука.

Псаломъ 92.

Господь воцариса въ лѣпотѣ ѡвлечеса, ѡвлечеса Господь въ силѣ и преподаса, ибо оутверди вселеннью, ѣже не подвижитса. Готѡвъ престолъ твой ѡтолѣ, ѡ вѣка ты еси. Воздвигѡша рѣки Господи, воздвигѡша рѣки гласы свои. Возмѣтъ вѣки сотрѣнїа свои, ѡ гласѡвъ въдъ многихъ, дивны высѡты морскїа: дивенъ въ высѡкихъ Господь. Свидѣнїа твоа ѡвѣкришася сѣлѡ, домъ твоємъ подобѣтъ святїна Господи въ долготѣ днїй.

Псалом 92.

Господ зацарио се, у лепоту обукао се, обукао се Господ у силу и опасао се, зато утврди васельену, која се неће померити. Стоји престо твој од искона, од века ти си. Подижу руке, Господе, подижу руке бучање своје. Подижу реке вале своје од хујања воде многе, силнији је од вала морских, силнији је на висини Господ. Сведочанства твоја тврда су врло, дому твоему припада светлост, Господе, на дуго време.

Псаломъ 102.

Благослови душе моа Господа, и вса внутренна моа има святѡе егѡ. Благослови душе моа Господа, и не забывай всѣхъ возданїй егѡ. Очищающаго вса беззаконїа твоа, исцѣлающаго вса недѣги твоа. Избавляющаго ѡ истлѣнїа живѡтъ твой, вѣнчающаго тѣ милостїю и щедрѡтами. Исполняющаго во благихъ желанїе твоѣ: ѡбновїтса ѣакѡ орла юность твоа. Твори ми милостїи Господь, и сядь въ всѣмъ ѡвидимымъ. Сказа пѣтї свои Моисѡви, сынѡвомъ Израилевымъ хотѣнїа свои. Щедръ и милостивъ Господь, долготерпѣливъ и многомилостивъ. Не до конца прогнѣваетса, ниже во вѣкъ враждѣтъ.

Псалом 102.

Благосиљај (слави), душо моја, Господа и сва унутрашњост моја нека слави свето име његово. Благосиљај, душо моја, Господа и не забораваљај свих дарова његових. Онога, који чисти сва безакоња твоја и који исцѣљује све болести твоје. Који избавља од пропадливости живот твој, који те венчава милошћу и добротом. Који испуњава жељу твоју за добрим: обновиће се као у орла младост твоја. Господ је, који чини милостињу и даје правицу свима увређенима. Показао је своје путеве Мојсију, синовима Израилевим своју вољу. Издашан и милостив Господ дуготрплив и многомилостив. Неће се до краја срдити нити до века непријатељевати. Није нам

Не по беззаконіємъ нашимъ сотвори азъ есть намъ, ниже по грѣхѣмъ нашимъ воздалъ есть намъ. Иже по высотѣ небеснѣй въ землѣ, оутвердилъ есть Господь, милость свою на воцѣншихъ егѡ. Слѣкѡ вѣстоатъ востѡцы въ западъ, оудалилъ есть въ насъ беззаконіа наша. Ижеже шедритъ отѣцъ сыни, оушедри Господь воцѣншихъ егѡ. Иже той позна созданіе наше, поманѣ, иже персть есмь. Челѡвѣкъ, иже трава днѣ егѡ, иже цвѣтъ сѣльный, такъ оцвѣтѣтъ. Иже дѣхъ пробѣде въ немъ, и не вѣдетъ, и не познаетъ кто мѣста своего. Милость же Господна въ вѣка и до вѣка на воцѣншихъ егѡ. И правда егѡ, на сынѣхъ сынѡвѣхъ, хранѣщихъ заветъ егѡ, и помнѣщихъ заповѣди егѡ творити ѿ. Господь на невести оуготова престѡлъ свой, и царство

учинио по преступима нашимъ, нити по гресима нашимъ вратио нам. Јер као небо што је високо од земље, утврдио је Господ милост своју на онима, који га се боје. Колико исток далеко од запада, удалио је од нас безакоња наша. Као што сажалева отац сина, тако сажалева Господ оне, који га се боје. Јер он је позвао састав наш, сетио се, да смо прах. Човек је као трава и дани његови као цвет пољски, тако ће прецветати. Како ветар пређе преко њега, нестане га, и не познаје се више место његово. Милост је Господња на онима, који га се боје. И правда је његова на синовима синова оних, који чувају завет његов, и који се сећају да запо-

егѡ всѣми овладѣтъ. Благословите Господа вси аггели егѡ, силнии крѣпостію творѣщи слово егѡ, оуслѣшати гласъ словесъ егѡ. Благословите Господа всѣ силы егѡ, савгѣи егѡ, творѣщи волю егѡ. Благословите Господа всѣ дѣла егѡ, на всѣкомъ мѣстѣ владычества егѡ: благослови души моѣ Господа.

Псаломъ 103.

Прїидите, поклонимса царѣви нашемъ Богѣ. Прїидите, поклонимса и припадѣмъ Христѣ царѣви нашемъ Богѣ. Прїидите, поклонимса и припадѣмъ самомѣ Христѣ, царѣви и Богѣ нашемъ. Благослови души моѣ Господа, Господи

веди његове творе. Господ је на небесима спремио престо свој и царство његово над свима влада. Благословите Господа сви анѣли његови, великом снагом, коју чини реч његова, да послушате глас речи његових. Благословите Господа, све силе његове, слуге његове, који извршујете вољу његову. Благосиљајте Господа, сва његова дела, на сваком месту његове владавине, благосиљај душо моја Господа.

Псаломъ 103.

Ходите да се поклонимо цару нашему Богу. Ходите, да се поклонимо и да припадѣмо Христу цару нашемъ Богу. Ходите, да се поклонимо и да припадѣмо самоме Христу цару и Богу нашемъ. Благослови, душо моја, Господа, Господе Боже мој, увели-

Бѡже мой, возвеличилса еси свѣтѡ, во исповѣданіе и въ величїепотѣ ѡвлѣкласа еси. Ѡдѣлїаса свѣтомъ ѣакѡ рїзою, простиралїи нѣво ѣакѡ кожь. Покривалїи водами прекїспреннаа скола, полагаалїи облаки на восхождѣніе свое: ходилїи на крилѣхъ вѣтренню. Творалїи ангелы скола дѣху и слѣгїи скола пламень огненный. Ѡсновалїи зѣмлю на твѣрди ела, не прѣклонїтса въ вѣкы вѣка. Бѣдна ѣакѡ рїза ѡдѣлїе ела, на горѣхъ станѣтѣхъ вѡди. Ѡ запрїшенїа твоегѡ повѣгнѣтѣхъ, ѡ гласа грома твоегѡ ѡволатса. Восходѣтѣхъ гѡры, и нисходѣтѣхъ полѣ въ мѣсто, ѣже ѡсновалѣхъ еси ѣмъ. Прѣдѣлѣхъ положїлѣхъ еси егѡже не прѣйдѣтѣхъ, ниже ѡвратѣтса покрьїти зѣмлю. Посылалїи истѡчники въ дѣврѣхъ, посредѣ гѡрѣхъ прѡйдѣтѣхъ вѡды.

чао си се врло у слави, и обукао си се у велику лепоту. Оденуо си се светлошћу као одећом, разапїњеш небо као кожу. Покриваш водама висине своје, постављаш облаке за улазак свој, ходиш на крилима ветра. Твориш ветрове анђелима и слугама својим пламен огњени. Основао си земљу на тврдом темељу њеном, да се не поремети за века. Бездном је одевена као хаљином, по горама стоје воде. Од претње своје побећи ће, од гласа грома твога уплашиће се. Издижу се горе, и силазе се поља на место, које си им одредио. Положио си им границу, које неће прећи, нити ће се вратити, да покрьїју земљу. Изводиш изворе по долинама, посред гора извиру воде. Напајају све зверове пољске, гаси дивљи ма-

Напајають вса свѣри сѣльныа, ждѣтѣ ѡнагри въ жаждѣхъ свою. На тѣхъхъ птїцы небесныа привїтѣють: ѡ среды каменїа дадѣтѣхъ гласѣхъ. Напаалїи гѡры ѡ прекїспреннїхъ своїхъ: ѡ плодѣ дѣлѣхъ твоїхъ насытїтса зѣмля. Прозвалалїи травѣхъ скотѡмъ, и слѣкѣхъ на слѣжѣхъ челоѡкѡмъ ѣзвѣстїи хлѣбѣхъ ѡ зѣмліи.

*

И вино веселїтѣхъ сѣрдце челоѡкѣа ѡчмастити лице елїемъ: и хлѣбѣхъ сѣрдце челоѡкѣа ѡкрѣпїтѣхъ. Насытѣтса дрѣва польскѣа, кѣдри ливанскїи, ѣхже еси насадїлѣхъ. Тамѡ птїцы возгнѣздѣтса, ерѡдїево жилище прѣдводїтельствоѣтѣхъ ѣми. Гѡры высѡкїа елїнемъ, каменъ привѣжище заацемъ. Ѡтворїлѣхъ естѣ лѣнѣ во времена: солнце познѣ западѣхъ своїи. Положилѣхъ

гарац жећ своју. На њима се настањују птїце небесне и посред каменѣа пеѡају песму своју. Напајаш горе с висина своїих, од плодова дела твоїих насыћаѡа се зѣмля. Дајеш, да расте траѡа животињама (скотовима) и зелен за потребу људску, и да се изведе хлѣб из зѣмље.

*

И вино весели срце човечије, светли се лице од уља, и хлѣб снажи срце у човека. Насытїће се дрѣѡа польска, кедри ливанскїи, што си их засадио. Тамо се птїце гнезде, а родин стан им прѣдњачи. Горе високе су уточиште јеленима, лїтица је прибежиште зечевима. Створио си месец, да показује времена, а сунце познаде запад свој. Положио си таму и по-

ѣси тьмѣ, вѣсть ношь, вз нѣйже прѣйдѣтъ
вси звѣрїе двѣрвнїи ѣкѣмни рѣкающїи вос-
хїтити, и взыскати ѿ Бога пищѣ севѣ.
Возсїа солнце и соврѣшася, и вз лѣжахъ
своихъ лѣгѣтъ. Изыдетъ человекъ на дѣло
свое, и на дѣланїе свое до вечера. Икѣ возве-
личишася дѣла твоа Господи: свѣ премѣ-
дростїю сотворилъ ѣси, исполнися земля
твѣри твоа.

*

Ѣи море великое и пространное, тамъ
гѣди, ихъже нѣсть числа, живѣтнаа малѣа
сѣ великими. Тамъ корабли преплѣваютъ,
смїи сїи, ѣгоже создѣлъ ѣси, рѣгатися ѣмѣ.
Бсѣ кѣ твѣ чѣютъ, дѣти пищѣ имъ во
блѣго врѣмѣ. Дакшѣ твѣ имъ, соверѣтъ.
Ѣвѣршѣ твѣ рѣкѣ, всѣческаа исполнатсѣ

стаде ноѣ, по којѣ излазе сви зверѣви шумски. Ла-
виѣи ричу за пленом и траже од Бога храну себи.
Грану сунце, а они се сакупише и леже у ложама
своїм. Изїѣе човек на своѣ посао и на рад своѣ
до вечера. Како су величанствена дела твоја, Господе,
створио си све премудро: испунила се землѣа творѣ-
вина твоїих.

*

Гле мора великога и пространога, тамо су гми-
завци којима нема броја: животиѣе малѣе и велике.
Тамо лаѣе плове, тамо је змај, кога си створио, да
се игра у ѣему. Све чека на тебе да им даш
храну у право време. Кад им даѣеш, искупе се,
отвориш ли рѣуке, све ѣе се испунити добра. А кад

блѣгости. Ѣвѣршѣ же твѣ лице, возма-
тѣтсѣ: ѿимеш дѣхъ ихъ, и ичѣзнутъ и
вз пѣрсть свою возвратѣтсѣ. Послѣши дѣха
твоѣго, и созїждѣтсѣ, и ѿвновїши лице
землїи. Бѣди слава Господна во вѣки, воз-
веселїтсѣ Господѣ ѿ дѣлѣхъ своихъ. Призи-
рѣай на землѣу, и творѣай ѣо трастїсѣ: при-
касѣайсѣ горѣмъ, и дымѣтсѣ.

*

Боспою Господѣви вз животѣ моїмъ, поїю
Богѣ моѣмѣ, дѣндеже ѣсмѣ. Да оуслѣдїтсѣ ѣмѣ
всѣгда моѣ, азъ же возвеселїсѣ ѿ Господѣ.
Да ичѣзнутъ грѣшницѣ ѿ землїи, и безза-
кѣнницѣ, ѣакоже невѣити имъ: благословї дѣше
моѣ Господа. Солнце познѣ западѣ своѣ,
положилъ ѣси тьмѣ, и вѣстѣ ношь. Икѣ воз-
величишася дѣла твоа Господи, всѣ премѣ-
дростїе сотворилъ ѣси.

ти окренеш лице, смету се, одузmesh ли им дух,
ишчѣзнуѣе и у прах своѣ враѣају се. Пошлѣеш ли
духа свога, оживлѣу и обнавлѣаш лице землѣе. Нека
буде слава Господна увек, веселїѣе се Господ у дели-
ма своїм. Ако погледаш на землѣу, чиниш да се тресе,
а кад се приближиш горама, оне се пуше (дїме).

*

Пѣваѣу Господу за живота свога, појаѣу Богу
своѣе, до год ме траѣе. Нека му мїла буде беседа
моја, а ја ѣу се радовати у Господу. Нека нестану
грѣшницѣ са землѣе и безаконїци и нека их тако
не буде: благослови (слави, хвали), душо моја, Го-
спода. Сунце познаде запад своѣ, поставїо си таму,
и постаде ноѣ. Како су величанствена дела твоја,
Господе, све си створио премудро.

*

Псаломъ 112.

Хвалите ѓтроцы Господа, хвалите йма Господне. Бѣди йма Господне благословѣно ѿ нынѣ и до вѣка. Ѡ востѡкѣх солнца до запада хвалено йма Господне. Кысокъ надъ всѣми ѣзыки Господь: надъ небеси слава ѣгѡ. Ктѡ ѣакъ Господь: Богъ нашъ, на кысокихъ живый. И на смиренныа призираай на небеси и на земли. Воздвизаай ѿ земли нища, и ѿ гноища возвышаай оубѡга. Посади ти ѣгѡ съ князи, съ князи людѣй своихъ. Беселаа неплодовъ въ домъ, мать въ чадѣхъ веселашюся.

Псалом 112.

Хвалите слуге Господа, хвалите име Господне. Нека буде име Господне благословено од сад, па до века. Од истока сунца па до запада, нека се хвали име Господне. Узвишен је над свима народима Господ: изнад небеса је слава негова. Ко је као Господ Бог наш, који живи на висини. И који се брине за понизне да види што је. Који из праха диже ништавог и из кала (блата) узвишује убогога. Да га посади са кнежевима, с кнежевима свога народа. Који насељава нероткињу у дому, који се весели као мајка ради деце.

Псаломъ 136.

На рѣкахъ Вавилѡнскихъ, тамо сѣдохомъ и плакахомъ, внигда поманѣти намъ Сїѡна. На вѣрвихъ посредѣ ѣгѡ ѡбѣсехомъ ѡрганы наша. Йкѡ тамѡ вопросиша ны плѣншии насъ ѡ словесѣхъ пѣсней, и вѣдшии насъ ѡ плѣни: воспойте намъ ѿ пѣсней сїѡнскихъ. Какѡ воспоѣмъ пѣснь Господню на земли чуждѣй; Яще завѣдѣ тебе Јерусалиме, завѣнна вѣди десница моа. Прильпни ѡзыкъ мой гортани моему, яще не поманѣ тебе, яще не предложѣ Јерусалимъ ѣакѡ въ началѣ веселїа моего. Помани Господи сыны Сїѡнскїа въ день Јерусалимъ глаголющїа: истоцайте, истоцайте до ѡснованїй ѣгѡ. Дщы Вавилѡна, ѡкааннаа, блаженъ ѣже воздастѣ тебѣ воздаанїе твоѣ, ѣже создаа ѣси намъ.

Псалом 136.

На водама Вавилонским, тамо сеѣасмо и плакасмо, кад год смо се сетили Сїѡна. О врбе сред него вешасмо харфе своје. Јер онде нас упиташе они, који су нас заробили, за речи песама, и који су нас одвели за попевку: „Запевајте нам коју од песама Сїѡнских“. Како ћемо певати песму Господњу на земљи туђој? Ако заборавам тебе, Јерусалиме, нека ме заборава десница моја. Нека прионе језик мој за уста моја, ако не успамтим тебе, ако не уздржим Јерусалима сврх веселїа својега. Напомени, Господе, синовима Едомовим дан јерусалимски кад говорише: раскопајте (га), раскопајте (га) до темеља негових. Кѣри Вавилонска, крвница, благо ономе, ко плати теби за дело твоје, које си учинила нама.

Из 142. псалма.

Господи оуслыши молитву мою, вниши моленіе мое во истину твою, оуслыши мѧ въ правду твою: и не вниди въ судъ съравомъ твоимъ, ѿкѡ не оправдѣется предъ тобою всѧкъ живыи. Икѡ погна врагъ душѣ моею, смирихъ єсть въ землю животъ мой.

Поманѣхъ дни древнѧ повѣхъ во всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ твореніихъ рѣкъ твою повѣхъ. Скѡрѡ оуслыши мѧ Господи, и исчезѣ духъ мой: не ѡврати лица твоего ѡ мене и оуподоблюся низходящымъ въ ровъ.

Слышашъ сотвори мнѣ застра милость твою, ѿкѡ на тѧ оуповахъ. Скажи мнѣ Господи пѣть, вѣнже пойдѣ: ѿкѡ въ тебѣ всѧхъ душѣ моею. Изми мѧ ѡ врагъ моихъ.

Из псалма 142.

Саслушај молитву мою, Господе, прими моленіе мое по истини својој, чуј ме по правди својој. И не иди на суд с робом своимъ, јер се неће оправдати пред тобом сваки, који живи. Јер гони непријатељ душу мою, смирио се у земљи живот мой. Сетих се дана старих, поучио сам се по свим делима твојима, размишљах о делима творењима руку твојих. Брзо ме чуј, Господе, и исчезе дух мой, не одвраћај лица свога од мене, иначе бићу онај, који силази у гроб. Учини, да ми се јави рано милост твоја, јер уздам се у тебе. Покажи ми, Господе, пут, којим ћу да пођем, јер теби подижем душу своју. Избави ме

Господи, въ тебѣ прибегохъ. Научи мѧ творити волю твою, ѿкѡ ты єси Богъ мой. Духъ твой благій наставитъ мѧ на землю праву. Имене твоего ради Господи живиши мѧ: правдою твою изведѣши ѡ печали душѣ моею.

Псаломъ 145.

Хвали души моея Господа. Восхваляю Господа въ животѣ моемъ, пою Бога моего дождеже єсмь. Не надѣйтесь на князы, на сыны чловѣческіа, въ нихже нѣсть спасеніа. Изидетъ духъ єго, и возвратитъ се въ землю свою: въ той день погибнутъ всѧ помышленіа єго. Блаженъ ємѣже Богъ Іаковль помощникъ єго, оупованіе єго на Господа Бога

од непријатеља моихъ, Господе, јер теби прибегахъ. Научи ме чинити (творити) волю твоју, јер си ти Бог мой, дух твој добри нека ме води на земљу праву. Имена свога ради, Господе, одржи ме у животу, правдом твојом извешћеш из невоље душу мою.

Псалом 145.

Хвали, душо моя, Господа. Хвалићу Господа у животу своме, појаћу Богу своме догод ме траје. Не уздајте се на кнезове, на синове човечанске, у којих нема спасења. Изићиће дух његов, и вратиће се у земљу своју; тај дан погинуће свака мисао његова. Срећан је онај, коме је Бог Јаковљев помоћник његов, и уздање његово у Господа Бога. Који је

своего: Сотворшаго небо и землю, море, и вса, іаже въ нихъ: Хранящаго истинѣ въ вѣкъ. Творящаго съдѣ быдимымъ: дающаго пищу и лѣшнымъ: Господь рѣшитъ ѡкованныа. Господь оумудритъ слѣпцы: Господь возводитъ низверженныа: Господь любитъ праведники. Господь хранитъ пришельцы, сира и вдовѣ прійметъ, и пѣть грѣшныхъ погубитъ. Воцаритса Господь во вѣкъ, Богъ твой Сионе въ родѣ и родѣ.

створио небо и землю, море, и све што је на њима и у њима; који чува истину увек. Који суди увреженима, који даје храну гладнима. Господ ќе ослободити оковане. Господ ќе умудрити слепце. Господ ќе водити оборене. Господ ќе миловати (љубити) праведнике. Господ чува дошљаке, заклања сирочад и удовице, и поништава путеве грешника. Зацариће се Господ заувек, Бог твој, Сионе, у родове родова.

АПОСТОЛИ.

Први дан Божиѣа.

Егда прииде кончина лѣта, посла Богъ Сына своего единороднаго, раждаемаго ѿ жены, вываема подз закономъ, да подзаконныа и искѣпитъ, да всыновленіе воспріимемъ. Да тако есте сынове, посла Богъ Духа Сына своего въ сердца ваша вопіюща: Яква Отче! Тѣмже оуже нѣси рабъ но сынъ: аще ли же сынъ и наследникъ Божій Исуса Христомъ.

Други дан Божиѣа.

Братіе, свѣтай и wskлацаемін, ѿ единаго вси: еаже ради выны не стыдитса братію нарицати ихъ, глагола: Возвѣщъ имѣ твое братін мой, посредѣ церкви воспою тѣ. И паки: азъ вѣдѣ надѣаса нань. И паки: се азъ и дѣти, іаже ми далъ есть Богъ. Понеже оубо дѣти пришещишаса плоти и крови, и той пріискрениѣ пришещиса тѣмже, да смертію оупразднитъ имѣщаго державѣ смерти, сирѣчь діавола. И изавитъ сихъ Блицы страхомъ смерти чрезъ все житіе повинни вѣша работѣ. Не ѿ аггелъ оубо когда пріемлетъ, но ѿ

сѣмене Авраамова прїемлетъ: ѿнюдѣже дол-
женъ вѣ по всемъ подобитисѧ братїи, да ми-
лостивъ вѣдетъ и вѣренъ первосвѣщенникъ (въ
тѣхъ) ѿже къ Богъ, во еже очистити грѣхи
людскїа. Къ немже во пострада, самъ искъ-
шенъ бывъ, можетъ и искъшаемымъ помощи.

На Богоявльеѣ.

Чадѡ Тїте, гависѧ благодать Божїа спа-
сительнаѧ всѣмъ человѣкомъ, наказьющи насъ,
да ѿвергшесѧ нечестїа и мїрскихъ похотей,
цѣломудреннѡ и праведнѡ и благочестнѡ по-
живемъ въ нынѣшнѣмъ вѣцѣ, ждущѣ бла-
женнагѡ оупованїа и явленїа славы вели-
кагѡ Бога и Спасѧ нашего Исуса Христа,
иже далъ есть себѣ за ны, да избавитъ ны
ѿ всякагѡ беззаконїа и очиститъ себѣ люди
избранны, ревнители дѣверымъ дѣломъ. Егда
же благодать и человѣколюбїе гависѧ Спасѧ
нашегѡ Бога: не ѿ дѣла праведныхъ ѿже
сотворихомъ мы, но по своей егѡ милости
спасе насъ бажю пакыбытїа и обновленїемъ
Духа свѣтагѡ, ѣгоже излїа на насъ обильнѡ
Исусъ Христѡмъ Спасителемъ нашимъ. Да
вправдившесѧ благодатїю егѡ наслѣдницы
вѣдемъ по оупованїю жизни вѣчныа.

На светог Саву.

Братїе, таковъ намъ подобаше архїерей
преподобенъ, незлобивъ, бескверненъ, ѡлбченъ

ѿ грѣшникъ, и вышше небесъ бывъ: иже не
иматъ по всѧ днїи нѣжди, такъже, первосвѣ-
щенницы, прежде въ своихъ грѣсѣхъ жертвы
приносити, потомъ же въ людскихъ, се во со-
твори единною, себѣ принесъ. Законъ во чело-
вѣки поставлетъ первосвѣщенники, имѣющїа
немошь: слово же клятвенное, еже по законѣ
Сына во вѣки совершенна. Глава же въ глаго-
лемыхъ, такова имамы первосвѣщенника, иже
сѣде въ деснѡю престола величествїа на небѣ-
сѣхъ: Свѣтымъ служитель, и скинїи истин-
нѣй, юже водрѣзи Господь, а не человѣкъ.

На Цвети.

Братїе, радѣйтесѧ всегда въ Господѣ, и
паки рекъ: радѣйтесѧ. Кротость ваша разумна
да вѣдетъ всѣмъ человѣкомъ: Господь близъ.
Ни въ чемъже пщытесѧ, но въ всемъ моли-
твою и моленїемъ со благодаренїемъ прошенїа
ваша да сказѣютсѧ къ Богъ: и миръ божїи пре-
восходѧй всѧкъ оумъ да соблюдетъ сердца
ваша и разумѣнїа ваша въ Христѣ Исусѣ.
Прочее же братїе мол, елика сѣтъ истинна,
елика честна, елика праведна, елика пречїста,
елика прелюбезна, елика доброхвална аще какъ
добродѣтель, и аще какъ похвала, сїа помы-
шлайте. Имже и надчистесѧ, и прїаєте и
слышасте, и видѣсте во мнѣ: сїа творите,
и Богъ мира вѣдетъ съ вами.

На Уокро.

Первое оубо слово сотвори хъ во всѣхъ, во Теофіле, ꙗже начатъ Исусъ творити же и оучити, даже до дне коньже заповѣдавъ апостоломъ Духомъ сватымъ, ѿхъже извѣра, вознесеса. Предъ ними же и постави себе жива по страданіи своемъ, во мнозѣхъ истинныхъ знаменіихъ, денми четыредесатми явлася ѿмъ и глагола, ꙗже во царствіи вожіи. Оъ ними же и гадый, повелѣ ѿмъ въ Іерусалима не ѿлѣчатиса, но ждати шѣтованіа отча, еже слышасте въ мене: ꙗкво Іованнъ оубо крестилъ есть водою, вы же имате креститиса Духомъ сватымъ, не по мнозѣхъ сихъ днѣхъ. Оны же оубо сошедшеса вопрошахъ его глаголюще: Господи аще въ лѣтѣ сїе оустроиши царствіе Израилево: Рече же къ нимъ: нѣсть ваше разумѣти времена и лѣта, ꙗже Отецъ положи во своей власти. Но прїимете силѣ нашедшѣ сватомъ Духѣ на вы, и вѣдете ми свидѣтели во Іерусалимѣ же и во всей Іудей и Самаріи и даже до послѣднихъ земли.

На Спасов дан.

(Чита се нао и на Уокро, али још и ово).

И сїа рекъ зрашымъ ѿмъ, взатса: и облакъ податъ его въ очію ѿхъ. И ꙗкво

взирающе бѣхъ на небо, идѣшѣ емъ, и се мѣжа два стаста предъ ними во одежди бѣлѣ ꙗже и рекоста: мѣжїе Галілейстїи, что етоите зраше на небо; сей Исусъ, вознесыйсѣ въ васъ на небо, такожде прїидетъ, ѿмъже образомъ видѣсте его идѣща на небо. Тогда возвратишася во Іерусалимъ въ горы нарицаемыя Елеонъ, ꙗже есть близъ Іерусалима сѣвѣшты имѣшїа пѣть.

Први дан Духова.

Во дни они, егда скончавшася днїе пѣтьдесятницы, вѣша вси апостоли единосшнѣмъ вѣрѣ: и вѣсть внезапѣ съ небесе шѣмъ ꙗкво носимъ дѣханію вѣрнѣ и исполни весь домъ идѣже бѣхъ сѣдѣще. И гакншася ѿмъ раздѣлени азыцы ꙗкво огнени, сѣде же на единомъ коемъждо ѿхъ. И исполнишася вси Духѣ свѣта и начаша глаголати иными азыки, ꙗкоже Духъ даше ѿмъ провѣщавати. Бѣхъ же во Іерусалимѣ живѣшїи Іудее мѣжїе благовѣшїи въ всегъ азыка ѿже подъ небесемъ. Бывшѣ же гласъ семъ, снїдеса нѣродъ, и сматеса, ꙗкво слышахъ единъ кїждо ѿхъ своимъ азыкомъ глаголющихъ ѿхъ. Дивлахъса же вси и чѣдахъса глаголюще дрѣгъ ко дрѣгъ: не се ли вси сїи сѣтъ глаголюшїи Галілеане: а какъ мы слышымъ кїждо свой азыкъ нашъ, въ немъже родихомса, Партане и Мид-

ане и Єлліміте и живущіи въ Месопотаміи, въ Іудей же и Кападокіи, въ Понтѣ и во Ясіи, во Фругіи же и Памфиліи, во Єгиптѣ и странахъ Лікіи, іаже при Куриніи и приходщій Римляне. Іудее же и пришельцы Критляне, и Являне слышимъ глаголющихъ ѿ насъ нашими азъки величіа Божіа.

Други дан Духова.

Братіе, іакъ чѣда свѣта ходите плодъ во дѣховный есть во всакой благостыни и правдѣ и истинѣ: искѣшающе, что есть благогодно Богови. И не прищжайтеса къ дѣломъ неплоднымъ тмы, паче же и швеличайте. Бываемая во отай ѿ нихъ срамноу есть и глаголати. Есаже швеличаема ѿ свѣта гавляютса: все во гавляемое свѣтѣ есть. Єгѣ ради глаголетѣ: востани спай и воскресни ѿ мертвыхъ и шсвѣтитѣ тѣ Хрїстосъ. Блюдите оубѣ какъ опасну ходите: не іакоже немѣдри, но іакоже премѣдри искѣпѣюще время іакъ днїе лѣкави сѣтъ. Єгѣ ради не бывайте несмыслени, но развѣкѣюще что есть вола Божіа. И не оупивайтеса вїномъ, въ немже есть блѣдъ: но паче исполняйтеса дѣхомъ, глаголюще себѣ во ѡсломѣхъ и пѣнїихъ и пѣснѣхъ дѣховныхъ, воспѣвающе и поюще въ сердцахъ вашихъ Господеви.

Бројеви у црквено-словенскимъ кнїгама.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ā	ē	ī	đ	ē	š	z	h	č	ī
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
āi	ēi	īi	đi	ēi	ši	zi	hi	či	k
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
ka	kv	kr	kd	ke	ks	kz	kh	kd	l
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
la	lv	lg	ld	le	ls	lz	lh	ld	m
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
ma	mv	mg	md	me	ms	mz	mh	md	n
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
na	nv	ng	nd	ne	ns	nz	nh	nd	z
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
ša	šv	šg	šd	še	šs	šz	sh	šd	o
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
ba	bv	bg	bd	be	bs	bz	bh	bd	p
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
pa	pv	pg	pd	pe	ps	pz	ph	pd	q
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
ča	cv	cg	cd	ce	cs	cz	ch	cd	r
200	300	400	500	600	700	800	900	1000	
ē	ī	ŷ	š	ħ	š	ŷ	ŷ	č	ā

ИЗ КАТИХИЗИСА.

Молитва Господња.

Отче нашъ, иже еси на небесѣхъ: да святитса имя твоє: да прїдетъ царствїе Твоє, да вѣдетъ воля Твоа такъ на небеси и на земли: хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь: и остави намъ долги наша, такоже и мы оставляемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Молитва пресветој Богородици.

Богородице Дѣво, радѣйся, благодатная Марїе, Господь съ тобою: благословена ты въ женахъ и благословенъ плодъ чрева твоего, такъ спаса родила еси дѣшъ нашихъ.

Јутарња молитва.

Ѣ одра и сна воздвиглъ ма еси Господи: оумъ мой просвѣти и сердце и оустнѣ мои ѿверзи, во еже пѣти ти, сватаа Троице: сватъ, сватъ, сватъ еси Боже, Богородицею помилѣй насъ.

ИЗ КАТИХИЗИСА.

Молитва Господња.

Оче наш, који си на небесима: нека се слави име Твоје; нека дође царство Твоје; нека буде воља Твоја како на небу тако и на земљи; хлеб наш потребни дај нам данас; и опрости нам дугове наше, као што и ми опраштамо дужницима нашим; и не уводи нас у искушење, но избави нас од лукавога.

Молитва пресветој Богородици.

Богородице Дјево, радуј се, Благодатна Маријо, Господ је с тобом; благословена си ти међу женама и благословен је плод утробе твоје, јер си родила Спаситеља душа наших.

Јутарња молитва.

Са постеле и од сна подигао си ме, Господе; просветли мој ум и срце и отвори усне моје, да Ти појем, света Троице: свет, свет, свет јеси, Боже, смилуј се на нас молитвама Богородичним.

Молитва пре сваког јела.

Господи Исусе Христе Боже наш, благослови намз гастіе и питіе сіе молитвами пречистыа Твоеа Матере и всѣхъ сватыхъ Твоихъ.

Молитва после сваког јела.

Благодаримъ Те Христе Боже наш, ѣкѡ насытилъ еси насъ земныхъ Твоихъ благъ: не лиши насъ и небесагѡ Твоегѡ царствіа.

Молитва пре спавања.

Господи Боже наш, еже согрѣшихъ во дни семъ словомъ, дѣломъ и помышленіемъ, ѣкѡ благъ и челоуѣколюбецъ прости ми, миренъ сонъ и безматеженъ даруй ми, ангела Твоего хранителя послѣ, покрывающа и соблюдающа ма ѿ всякагѡ зла, ѣкѡ Ты еси хранитель душамъ и тѣлесемъ нашимъ, и Тебѣ слава возсылаемъ: Отцѣ и Сыну и Свѣтому Духѣ, нынѣ и приси и во вѣки вѣкѡвѣ, аминь.

Молитва анђелу чувару.

Ангеле Божій хранителю мой свѣтый, животъ мой соблюди во страстѣ Христа Бога, оумъ мой оутверди во истинѣмъ пѣти, и къ любви горнѣй оумзви душу мою, да тобою направляемъ ползчѣ ѿ Христа Бога велию милость.

Молитва пре сваког јела.

Господе Исусе Христе Боже наш, благослови нам ово јело и пиће молитвама пречисте Твоје Матере и свѣтихъ Твојихъ.

Молитва после свакога јела.

Благодаримо ти, Христе Боже наш, што си нас наситио земаљскимъ Твојимъ благомъ; не ускрати нам ни небескогъ Твога царства.

Молитва пре спавања.

Господе Боже наш, што сам данас згрешио (згрешила) речју, делом и мишљу, опрости ми као благ и човекољубац; даруй ми сан миран и спокојан, пошљи ми Твога анђела чувара, да ме заклања и чува од свакога зла, јер Ти си чувар душа и тела нашихъ и Теби славу шаљемо: Оцу и Сину и Свѣтому Духу, сад и свагда и на векове векова, аминь.

Молитва анђелу чувару (хранителю).

Ангеле Божји, чувару мој свѣти, сачувај живот мој у страху Христа Бога, утврди мој ум на правоме путу и учврсти душу мою у Божјој љубави; ти ме води да добијем од Христа Бога велику милост.

Десет Божјих заповести.

а. Азъ есмь Господь Богъ твой, да не вѣдѣтъ тебѣ бози инѣи развѣ мене.

б. Не сотвори себѣ кѣмира ни всакаго подобіа, да не поклѣнишица имъ и да не послужиши имъ.

в. Не пріемли имени Господа Бога твоего всѣ.

г. Помни деньъ свѣвѣтнѣй еже свѣтити его: шесть дней дѣлай и сотвориши въ нихъ вса дѣла твоа, въ день же седмый свѣвѣта Господь Богъ твоёмъ.

д. Чти отца твоего и матеръ твою, да благо ти вѣдѣтъ и да долготѣтенъ вѣдѣши на земли.

е. Не оубій.

ж. Не прелюбы сотвори.

з. Не оукради.

и. Не послѣшествѣй на друга твоего свидѣтельства ложна.

і. Не пожелай всего елика сътъ ближнѣго твоего.

Символ вере.

Вѣрую во единого Бога Отца вседержителя, Творца небъ и земли, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ.

И во единого Господа Исуса Христа, Сына Божіа единородного, иже ѿ Отца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкъ, свѣта ѿ свѣта, Бога истинна ѿ Бога истинна, рожденна, не сотворенна, единосъщна Отцѣ, Имже вса быша.

Божије заповести.

1. Ја сам Господь Богъ твой, немој имати другихъ богова осим мене.

2. Не прави себи идола нити какве слике; немој им се клањати, нити им служити.

3. Не употребљавај узалуд имена Господа Бога својега.

4. Сећај се дана одмора, да га светкујеш: шесть дана ради и посвршавај све своје послове а седми је дан одмор Господу Богу твојему.

5. Поштуј оца својега и матеръ твоју, да срећан будеш и да дуго поживиш на земљи.

6. Не убиј.

7. Не чини прелюбе.

8. Не укради.

9. Не сведочи лажно на ближњега свога.

10. Не пожели ничега, што је туђе.

Символ вере.

Верујем у једног Бога Оца Сведржитеља, Створитеља неба и земље и свега, што се види и не види.

И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјега јединородного, од Оца рођенога пре свихъ векова, Светлост од Светлости, Бога истинита од Бога истинита, рођена а не створена, једносушна Оцу, кроз Кога је све постало.

насъ ради челоуѣкъ и нашегѡ ради спасе-
ніа сшедшаго съ небесъ и воплотившагоса ѿ
Духа Свята и Маріи Дѣвы и вочеловѣчшася,
распятаго же за ны при Понтійстѣмъ,
Пилатѣ и страдавша и погребена,
и воскресшаго въ третій день по писаніемъ,
и возшедшаго на небеса и сѣдѣща въде-
снѣю Отца,

и паки грядѣщаго со славою сѣдѣти живымъ
и мертвымъ, егѡже царствію не бѣдетъ конца.

И въ Духа Святаго, Господа животво-
ращаго, иже ѿ Отца исходащаго, иже со
Отцемъ и Сыномъ спокланѣма и славима,
глаголавшаго прорѡки.

Во единѣ, свѣтѣ, соворнѣю и апостоль-
скѣю церковѣ.

Исповѣдѣю єдино крещеніе во вставленіи
грѣхѡвъ.

Чаю воскресеніа мертвыхъ,
и жизни вѣдѣщагѡ вѣка. Аминь.

Тайне новаго завета.

Крещеніе, миропомазаніе, причащеніе, пока-
ніе, свѣщенство, бракъ, елеосвѣщеніе.

Дарови Духа Светога.

Премѣдрость, разумъ, совѣтъ, крѣпость
вѣдѣніе, благочестіе, страхъ Божій.

који је ради нас људи и ради нашегѡ спасења
сишао са небеса и примио тело од Духа Светога и
Марије Дјеве и постао човекъ,

који је распет за нас у време Понтијскога Пи-
лата и страдао и погребен био,

и који је по Светом Писму васкрсао у тре-
ћи данъ,

и који је изашао на небеса и седи с десне
стране Оца,

и који ће опет доћи са славом, да суди живима
и мртвима, којегѡ царству неће бити краја.

У Духа Светога, Господа, који живот даје, који
од Оца излази, који се заједно са Оцем и Сином
поштује и слави, који је говорио кроз пророке.

У једну, свету, општу и апостолску Цркву.

Исповедам једно крштење за опроштење грехова.

Очекујем васкрсење мртвихъ

и у живот будућега века Аминь.

Тайне новаго завета.

Крштење, миропомазање, причешће, покајање,
свештенство, бракъ, јелеосвѣћење (свештање масла).

Дарови Духа Светога.

Мудрост, разум, савет, снага, знање, побожност,
страхъ Божій.

ИЗ ПОЯНКЕ.

Аминь.
 Господи помилуй.
 Тебѣ Господи.
 Подаи Господи.

*

Глава Отца и Сына и святого Духа,
 и ныне и присно и во веки вековъ, аминь.
 Благослови душе моя Господа, и вса
 внутреняя моя има святое егво. Благо-
 словен еси Господи.

*

И ныне и присно и во веки вековъ,
 аминь. Единородный Сыне и Слове Бо-
 жий, безсмертенъ сый и изволивый спасенія
 нашего ради, воплотитися ѿ святыа Бого-
 родицы и приснодѣвы Маріи, непреложно воче-
 ловѣчивыйся: распныйся же Христе Боже,
 смертию смерть поправый единъ сый святыа

Троицы, прославляемый Отца, и святому
 Духу, спаси насъ.

*

Святый Боже, святый Крепкий, святый
 Безсмертный, помилуй нас (три пут).

Глава Отца и Сына и святого Духа,
 и ныне и присно и во веки вековъ, аминь.
 Святый Безсмертный, помилуй насъ.

Святый Боже, святый Крепкий, святый
 Безсмертный, помилуй насъ.

*

Аллилуіа.

И духови твоёмъ.

Глава тебѣ Господи слава тебѣ.

*

Отца и Сына и святого Духа, Троица
 единосущнью и нераздельнью.

Милость мира, жертвѣ хваленіа.

И со духомъ твоимъ.

Имамы ко Господу.

Достойно и праведно есть поклонитися
 Отца и Сына и святому Духу, Троице
 единосущней и нераздельней.

Святъ, святъ, святъ Господь Савашъ,
 исполнь небо и земля славы твоеа, всанна во
 вышнихъ: благословенъ градый во има Го-
 сподне, всанна во вишнихъ.

Тебе поемъ, тебе благословимъ, тебѣ бла-
 годаримъ, Господи: и молимтиса, Боже нашъ.

И всѣхъ и вса.

Єдинъ сватъ, єдинъ Господь Исхъсъ Хри-
стосъ, во славу Бога Отца, аминь.

*

Благословенъ градъ въ имя Господне,
Богъ Господь и гависа намъ.

Видѣхомъ свѣтъ истинный, пріахомъ
Духа невиснаго, шрѣтохомъ вѣрѣ истиннью,
нераздѣлнѣй Троицѣ поклоняемса, та бо насъ
спасла естъ.

Да исполнатса оуста наша хвалениа тво-
егу Господи, ѡакъ да поемъ славу твою, ѡакъ
сподобилъ еси насъ причаститиса сватымъ
твоимъ божественнымъ, везмертнымъ и жи-
вотворящимъ тайнамъ, соблюди насъ во твоей
сватыни, весь день повчатиса правдѣ твоей.
Аллилуїа (три пут).

*

Бѣди имя Господне, благословено ѿ нынѣ
и до вѣка.

Опаси Христе Боже и помилай, благовер-
наго и христілюбиваго госѣдара и краля на-
шего (име) сватѣйшаго патріарха нашего
(име) (или: прешвѣщеннѣйшаго архіереа наше-
го (име) христілюбивое воинство, ктитори и
приложники сватаго храма сего, и вса пра-
вославныа христіаны, и сохрани ихъ на мно-
гаа лѣта.

Тропар на Божиѣ.

Рождество твое Христе Боже нашъ, воз-
сія мірови свѣтъ разума: въ немъ бо свѣ-
здамъ слѣжащій свѣздою оучахъса, тебѣ кла-
натиса солнцѣ правды, и тебе вѣдѣти съ
высоты востока, Господи слава тебѣ.

Рођење Твоје Христе Боже наш, даде да засја
свету светлост познања; у тој светлости звездом су
учили они, што звездама служажу, да се клањају
Теби, сунцу правде и да Тебе познаду као исток
с висине, Господе, слава Ти!

Тропар на Богојављеније.

Во Јорданѣ крещающьса тебѣ Господи,
троическое гависа поклоненіе: родителевъ бо
гласъ свидѣтелствоваше тебѣ, возлюбленнаго
та Сына имена, и Духъ во видѣ голубинѣ,
извѣтвоваше словесе оутвержденіе, гавлейса
Христе Боже, и міръ просвѣщей слава тебѣ.

Кад си се крстио, Господе, у Јордану, показало
се клањање светој Троици: јер очев глас сведочаше
о Теби називајући Те својим милим Сином а Дух
у виду голубијем објављиваше истинитост Божје
речи; Христе Боже, који си се појавио и просветио
свет, слава Ти.

Тропар на Цвети.

Обще воскресеніе прежде твоеа страсти
оубѣрла, изъ мертвыхъ воздвигла еси Ла-
зара Христе Боже: тѣмже и мы акѡ отроцы
повѣды знаменіа носаше, тѣбѣ повѣдителю
смерти вопіемъ: ѡсанна во вышнихъ, благо-
словенъ грядый во имя Господне.

Уверавајући нас пре свога страдања, да ће бити
опште васкрсење, подигао си Лазара из мртвих, Христе
Боже; зато и ми као она деца носећи знаке победѣ
Теби, победителю смрти, вапијемо; осана на висини,
благословен си, који долазиш у име Господње!

Тропар на Ускрс.

Христосъ воскресъ изъ мертвыхъ смертію
смерть поправъ, и сѣцимъ во гробѣхъ жи-
вотъ даровавъ.

Христосъ ускрсе из мртвих смрћу смрт уништивши
и даровавши живот онима, који су у гробовима.

Тропар на Спасов дан.

Вознесла еси во славу Христе Боже нашъ,
радость сотворивый оученикомъ ѡбѣтованіемъ
свѣтаго Духа, извѣщеннымъ имъ бывшимъ
благословіемъ, такѡ ты еси Сынъ Божій
избавитель міра.

Узneo си се у слави, Христе Боже наш, који си
обећањем, да ћеш послати Светога Духа, обрадовао
апостоле, тврдо их уверивши о благослову, да си
Ти Син Божји, избавитель света.

Тропар на Духове.

Благословенъ еси Христе Боже нашъ, иже
премудри ловци гавлей, испославъ имъ Духа
свѣтаго, и тѣми оуловлей вселеннѡю, чело-
вѣколюбче слава тѣбѣ.

Благословен си, Христе Боже наш, који си апо-
столе учинио да буду премудри ловци пославши им
Светога Духа и који си преко њих освојио цели
свет, човекољупче, слава Ти!

